

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium
Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias
Vincentii Caraffa, Societatis Iesu Praepositi Generali,
Tomvs ...**

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinvs terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Amor Donum Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](#)

CONSIDERATIO II.

AMOR DEI,

Amor motus cordis nostri.

I. *Materiale cor nostrum docetur, quale debeat esse
spirituale in amando Deo. Illud nunquam cessat à
motu, & voluntas nostra nunquam cessare debet
amare Dei. Illud est principium omnium motionis
corporis viventis, & Amor divinus debet iniurum
omnibus actionibus animæ. Illud moveret semper
nos motibus, expulsivo ejus quod noceat, &
proprio ejus quod juvet: Sic voluntas nostra de-
bet amore complecti utilia, & odio sancto aversari
te, & quod non sit.*
 O *O Jesu, cordis mei, fac ut istud cor meum sic
sit, sicut esse debet: vivat semper in amore,
in amore, & fogiat omnem alium amorem,
ut nullus non sit.*
 L *D'Carneum, vide quis tuus sit fris, ad quem crea-
tio, natus, & amans: Ad amorem, ad amorem perfectum, ad amo-
rem publicum, & universalis: amorem solitarium,
cogitatum, & diversum in te aliis amor, praeter divinum.
Contra ergo desiderium meum: hoc est propositum,
quod Deus ac Dominum meum, semper, solum, & in-*

CONSIDERATIO III.

AMOR DEI,

Amor Donum DEI.

C *Donum donorum, donum super omne donum, est
donum divini Amoris. Et si Amor est impressio
amantis, ut S. Thomas ait, talis est amor Dei,
est*

est donum impressum à Deo amato in animam suam: donum, quo secum trahit donantem. Neque enim haec paratur amor à Deo, nec Deus ab amore, ne arbitrius quae unitur cum Deo. *Qui manet in eum, alioqui non Deus.* (1. Io. 4.) O amor diuinus, cuius efficacissimus!

Non sic à mōr mundi, amor sterilis, atteritus, non trahit secum rem amatam. Igitur, anima mea ad hoc labora, ut videoas. Hic debetur esse tuus finis laborum pro fine non terreno; sed cœlesti, ut videoas, & gaudias præmio divini amoris in cœlo.

Ad hoc labora, ut ames: & hic deberesse vobis facere, hac vita, fatigari & laborare pro amore, ut possitis dñe diviniam amoris. *Vnam petiū à Domino,* unam tenet donum sancti Amoris; finem cogitationum meorum, finem desideriorum meorum, finem vita & mortis, amore vivam & moriar.

CONSIDERATIO IV.

AMOR DEI,

Amor sine mensura:

O Infiniutum amorem Dei mei! Non satis habemus donare culpas, remittere poenas; sed invenimus nos donare Gratiam tuā, facere tuos veros amicos, & heredes. Neque hic finem habuit Amor divinus, satis fieri justiciæ sui Patris, suscepit in se supplicium nos debuimus; suscepit mortem, ut nos vitâ dederit.

O Amor infinitus, amor sine fine, amor sine mensura! Deus amat hominem, & fit homo, ut meritorum hominem. Et hic est finis amoris Dei, mors. In finem dñe in mortem dilexit. O amor, qui nunquam dicit, finem habet, neque angustias, neque mortem.

O Deus animæ nœ, hunc amorem delicto, in concupisco; amorem usque ad mortem, conseruo.